

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibvs, Cavsis, Atqve Exitv Perseqvvtionvm,
Qvas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Exemplis variorum te[m]porum demonstratur haereticae persequutionis in
pios crudelitas, ac primum de Nouatianorum saeuitia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

DE VARIIS PIORVM

vulnus affigunt. Graues sunt morsus hæreticorum, quin
ipsis grauiores & rapaciores bestijs, nullum auaritiae finem,
impietatisque nouerunt. Nec vos moueat, quod formam
pretendere videntur humanam, et si foris homo cernitur, in-
tus bestia fremit; & ideo eos lupos esse non dubium est,
iuxta Domini Iesu diuinam sententiam, qui ait: Attende
vos à falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestitu ouium,
intus autem sunt lupi rapaces: ex fructibus eorum cognosce-
tis eos. Si quis ergo specie mouetur, fructum interroget.
Audis aliquem sacerdotem dici, rapinas eius non cognoscis,
vestitum ouis habet, facta prædonis: foris ouis, intus lupus
est: qui modum non habet rapinarum, qui tanquam in nocte,
Scytico membra duratus gelu, cruentus ora circuulat, qua-
rens quem deuoret. Nonne vobis videtur lupus, qui huma-
nae necis insaturabili crudelitate, fidelium morte populorum,
rabiem suam desiderabit explere? vulnus iste, non tractat, qui
negat vocis authorem, & sacrilego sermone bestiale mur-
mur interstrepit, qui non confitetur Dominum Iesum aeternum
præsulem virtutum. Audiuiimus eius vulnus, cum in orbem gla-
dius mitteretur. Dentes asperos, ora tumida præferebat, &
putabat quod vocem omnibus abstulisset, quam solus am-
serat. Et haec quidem Ambrosius quæ prolixius inferenda
putauimus, quod Dominicam de lupis euangelicis senten-
tiam, mirificè illustrare viderentur: ex quibus hoc quod vo-
lebamus elucet; propterea hæreticos lupos appellatos esse,
quod sui feritatem ingenij, non solum in animas exerceant,
noxijs sermonis & interpretationum dentes infigendo, ve-
rumentiam in corpora, vel fugando exilijs, vel fustibus ser-
roque caedendo.

*Exemplis variorum temporum demonstratur hæretice per-
sequitionis in pios crudelitas: Ac primum
de Nouatianorum scœitia.*

CAPUT XXXII.

C Nouatiani quidem, tametsi pauciores
erant, fustes illi tamen, & lapides, & gladios,
verbis paricidalibus iactabant. Nam &
Gentiles & Iudai minantur, inquit Cyprianus,
& hæretici atque omnes, quorum pe-
culio epistola 12. etora & mentes diabolus obsidet, venenatam suam rabiem
quoti-

Nouatiano-
rum scœitia.
Cyp. lib. 1.
epistolarum,
epistola 3.
Lib. 2. epi-
sto. 8. & lib.
epistola 12.

quotidie furiosa voce testantur. Etenim exaltatio eiusmodi & inflatio, & arrogans ac crudelis, superbaque iactatio, non de Christi instituto, qui humilitatem & mansuetudinem doceat, sed de Antichristi spiritu nascitur. Nec vero verbis illi duntaxat minacibus, verum etiam factis armisque teruerunt. Cum enim Nouatianae factionis esset Felicissimus quidam, immo vero, ut Cyprianus loquitur, dissidijs & scismatis signifer ac Nouati satelles, idemque pecuniae commissare fraudator, stuprator virginum, matrimoniorum multorum corruptor: atque is & in Africâ ob haec multorum fuisse episcoporum sententia damnatus, & Româ per Cornelium ab ecclesia prohibitus, non dubitauit, stipatus caterua & factione desperatorum aggredi Pontificem, ac vim, ni faceret quod peterent, ostentare. Ac si illos maiore aliquando numero potentiaque seculari valere contigisset, quae, nisi fera cruentaque omnia, ab eiusmodi hominibus expectari debuissent? Etenim ad ecclesiam hoc etiam modo persequendam, admodum illi videbatur idonei, quos scelera iam multa exagitabant, ob quæ timentes ac refugientes ecclesiæ iudicium, id egiſſent alacrius, ne qui supereffent quos timerent. Feruntur enim, ait Cyprianus, semper mali suo furore dementes, & posteaquam scelera fecerint, conscientia ipsa scelerata mentis agitantur. Quo enim modo non ille faveisset in eos, quos sibi odio opinione duceret inimicos, à quo spoliati pupilli, fraudatae viduae, pecuniæ quoque ecclesiæ dengatae? cuius per crudelem aniūm, pater fame mortuus, & ab eo postea nec sepultus? à quo vxoris vterus calce percussus, & partione properante, in parricidium partus expressus?

De Arrianorum in catholicos furoribus per Romanos

principes. CAPVT XXXIII.

Persecutio-

Arrianorum vero quantum se in ecclesiam furor, quantoque vis persequotionis effuderit, non aliunde me-
lius didicerimus, quam ex ipsius querimonia Hila-
ri, quem illa tempestas vehementer exercuit. Quid istud est, tote Cœstan-
tius inquit, quod sacerdotes timere Deum vinculis coguntur? ti o.
poenitentia iubentur? Sacerdotes carcerebus continentur, plebs Vide apud
in custodiam catenati ordinis, constricta disponitur, virgi-
nes nudantur ad poenitentiam, sacrata Deo corpora publico ex-
ponit, lib. 2. sa-
posita cōspectui, ad fructum spectaculi & quæstionis aptan-
cræ hist.

I. iiiij tur.

I